

EGLUTÉ

MARCH

1991

KOVAS

EGLUTĖ

MARCH

1991

KOVAS

TURINYS

- 1 VELYKOS, Aidas
- 2 GUDRUOLIS, R. Rimas
- 6 KIŠKIAI ŠOKA, O.M.
- 10 MŪSŲ DARBAI
- 14 PETRIUKAS, Iš Lietuvos
- 21 ABRAOMAS, Iš Šv. Rašto
- 26 KODĖL AŽUOLAS? Gilė
- 28 KAS ĮVYKO KOVO MĖNESI
- 30 KOKS PROTS

PIEŠINIAI

Viršelis ir skyrių vinjetės: Danguolė Stončiūtė Kuolienė

Kitas iliustracijas piešė:

J. Paukštienė — 1

O. M. — 2, 3, 4, 5

A. Trinkūnas — 6, 7, 8, 9

A. Sutkuvienė. — 14, 18

E. Muliolienė — 15, 16, 17, 18, 19, 20

K. Juzaitytė — 27

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$10.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 12690 Archer Ave., Lemont, IL 60439.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė.

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

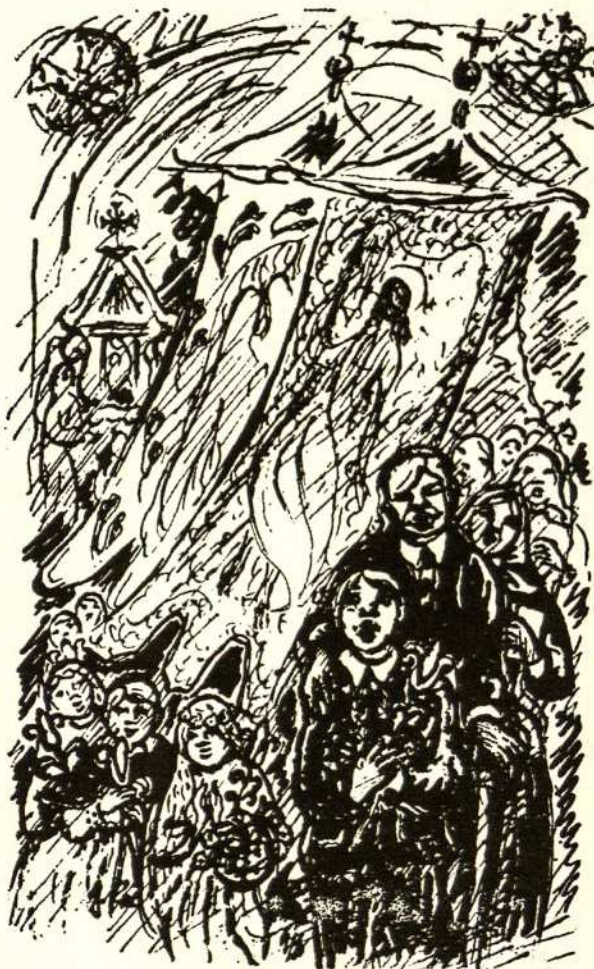
THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$10.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) —

VELYKOS

Aidas

Jau dangus ir žemė
Aleliuja gieda:
Prisikėlęs Kristus
Su mumis šiandieną.

Spindulio paliestas
Bunda baltas žiedas —
Kristaus meilė šildo
Širdį mūs kiekvieno.

GUDRUOLIS

Rimtas Rimas

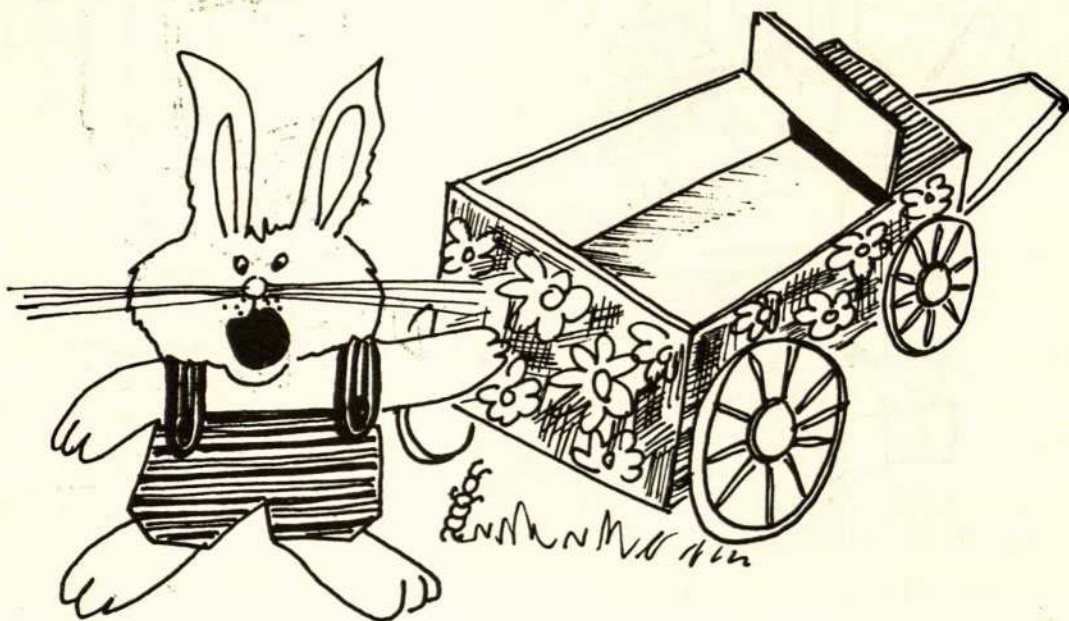
Pernai kiškiui Gudruoliui buvo smagu margučius krauti į pintines. Bet kai šiomet Velykų Bobutė jam tą patį darbą davė, jis buvo nepatenkintas. Nuobodu.

Galvojo, galvojo
Gudruolis, kaip čia
iš to darbo išsisukti.
Pirmiausia jis bandė savo
broliuką įkalbėti
tą darbelį atlikti.

— Labai smagu margučius dėti į pintines, —
kalbėjo Gudruolis. — Ar nenorėtum tu pabandyti?
Manau, kad tau labai patiks...

— Ne, — tvirtai atsakė kiškutis Pūkutis. — Mane Velykų Bobutė prašė jos vežimą perdažyti. Margučių dėstymas yra *tavo* darbas!

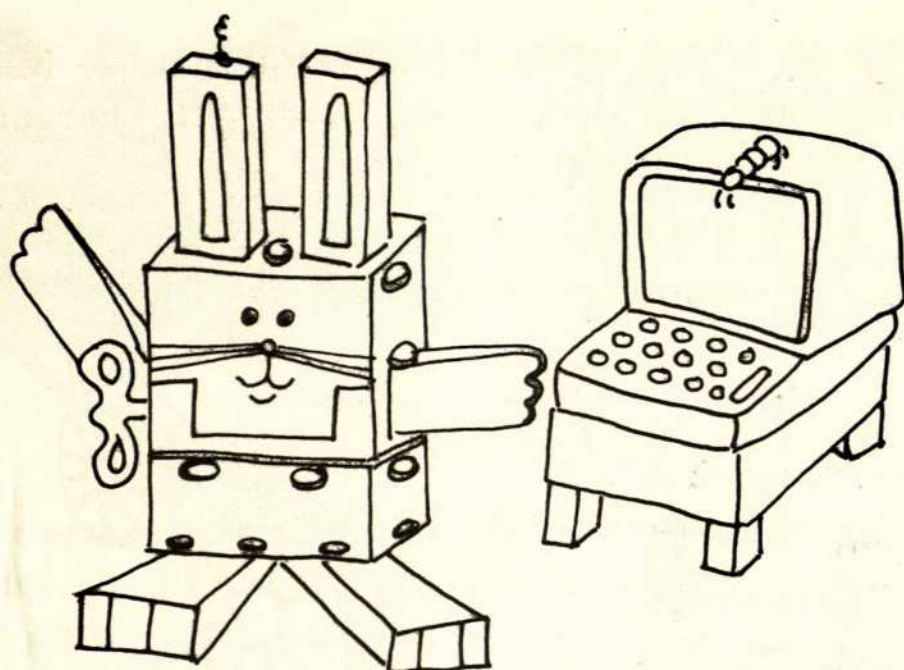
Matydamas, kad jo jaunesnis broliukas ne toks jau kvailas, Gudruolis paliko jį ramybėje.

Galvojo, galvojo Gudruolis, ką čia daryti. Ir sugalvojo!

— Padirbsiu robotą. Tas galės sau margučius į pintines dėstyti! — nutarė Gudruolis. Jis buvo labai patenkintas geru savo planu. Ne be reikalo jo vardas — GUDRUOLIS!

Susirinkęs ivairių gelžgalių, šriubų ir kitų daiktų, Gudruolis padirbo visai neblogą robotą. Jis galėjo pasilenkti ir jo kojos judėjo. Taip jis galėjo margučius kilnoti ir dėti į pintines.

Bet — bėda. Robotas nemokėjo skaičiuoti. Gudruolis jį prijungė prie kompiuterio, kuris skaičiuoti mokėjo.

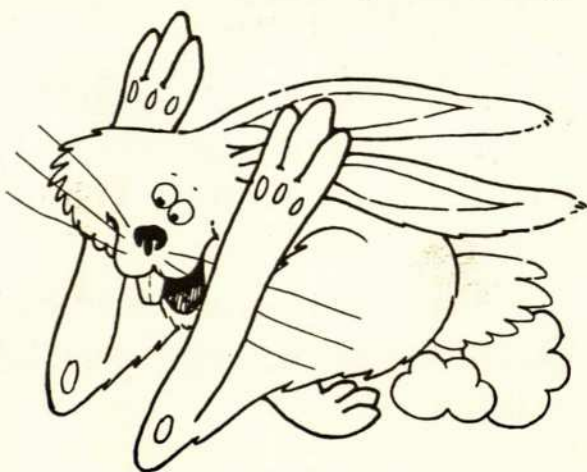
— Na, ir atlikta! — džiaugėsi Gudruolis. — Pasimatysim vakare! — Robotas pamojavo savo geležine koja. Kompiuteris blykčiojo kelis kartus.

Gudruolis lėkė per pievas. Jis bėgo šen, bėgo ten. Sužinojo visas kaimynų naujienas. Ir pats papasakojo kas ir kur ką daro ir ką sako. Viską sumaišė. Bet — nebuvo laiko. Nebuvo laiko!

Gudruolis dar aplakstė pievas ir kiemus. Apibėgo parką. Manė, kad po krūmais ras šokoladinį kiaušinį. Nerado nė vieno.

Gudruolis lėkė ir lėkė. Sutemo. Jis pavargo.

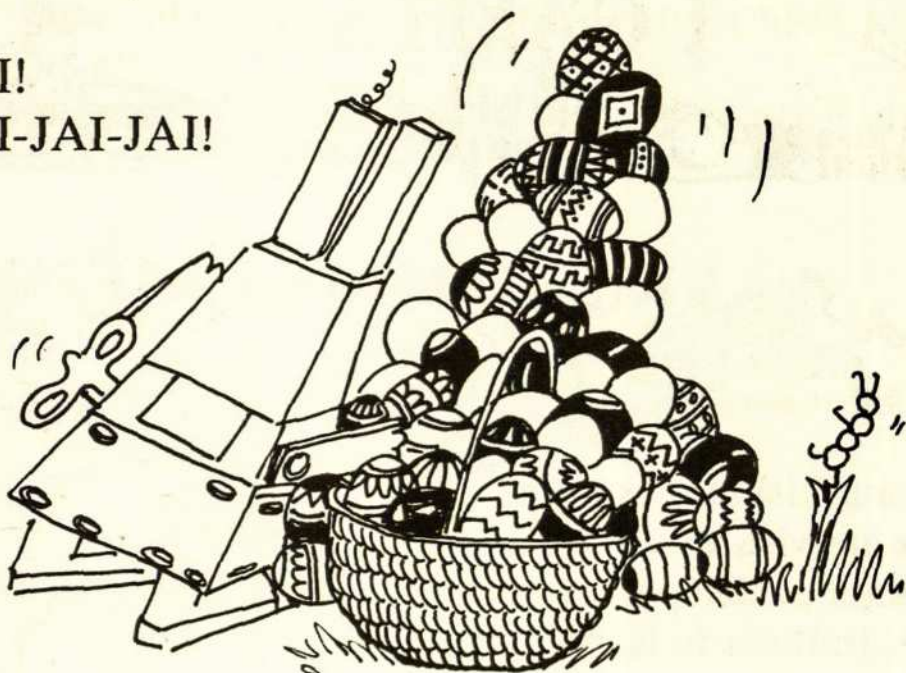
— Reikia grįžti namo, — nutarė Gudruolis. — Reikia patikrinti, ar mano mašinos gerai veikia.

Gudruolis strykt-pastrykt nubėgo namo.
Žiūri kiškis. Žiūri ir negali tikėti. Susiėmė ausis.

— AI!

— AI-JAI-JAI!

Robotas dar vis dirbo. Jis krovė ir krovė margučius į vieną pintinę. Prikrovė kalną!

Kompiuteris skaičiavo ir skaičiavo: 388... 389... Bet Gudruolis pamiršo vieną dalyką! Jis pamiršo nustatyti, kad kiekvienoj pintinėj būtų vienodas margučių skaičius. Mašinos nežinojo, kad reikia dėti po kelis į atskiras pintines!

Gudruolis prišoko vienu šuoliu. Jis išjungė robotą ir kompiuterį. Pats turėjo klaidą ištaisyti. Dirbo visą naktį. Reikėjo margučius sudėlioti į atskiras pintines.

Kol Gudruolis dirbo, jo broliukas Pūkutis ramiai miegojo. Nudažytas Velykų Bobutės vežimėlis spindėjo mėnulio šviesoje. Viskas paruošta Velykoms.

Pūkutis sapnavo ir sapne šypsojosi. Gal jis apie Velykas sapnavo...

KIŠKIAI ŠOKA

O.M.

Žiemą kiškiams sunku.
 Jie ne visą laiką
 miega pasislėpę.
 Jie išalksta ir išlenda
 maisto ieškoti.
 Kai žemė apsnigta,
 kiškiai neranda nei
 žolytės, nei dobilų. Jie
 graužia šakaliukus ir
 medžių žievę.

Kai kiškiai bėginėja per sniegą, juos gali lapė pagauti. Kiškiai bijo lapių, vanagų ir piktų šunų.

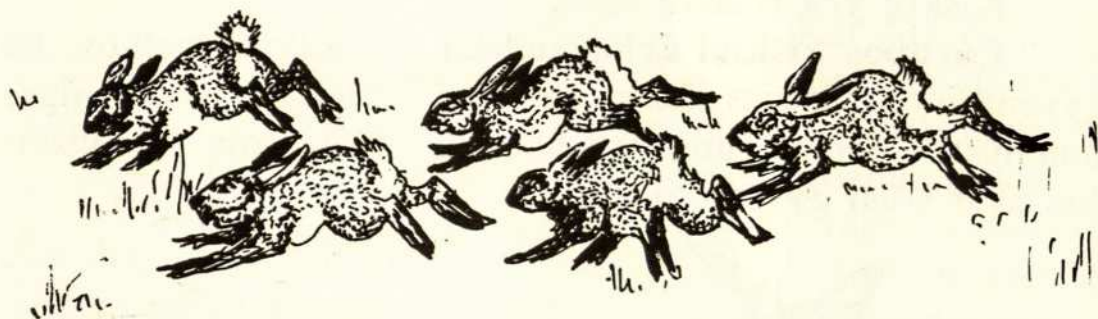
Slepiasi kiškis krūme ir sapnuoja žalią pievą ir skanius dobilus. Ir staiga jo ausys pabunda — paukštis čiulba. Kraipo kiškis savo ilgas ausis. Klausosi.

— Ar jau pavasaris? —
 galvoja kiškis. Bėga jis į
 pamiškę, kur yra daugiau
 kiškių. Temsta. Virš me-
 džių iškyla mėnulis.

Pamiškėje tarp krūmų tupi keli kiškiai. Ir jie jaučia, kad pavasaris arti. Jiems darosi linksma. Staiga — kiškiai ima vienas kitą gaudyti. Kiškiai šokinėja apie krūmus. Šoka šen, šoka ten.

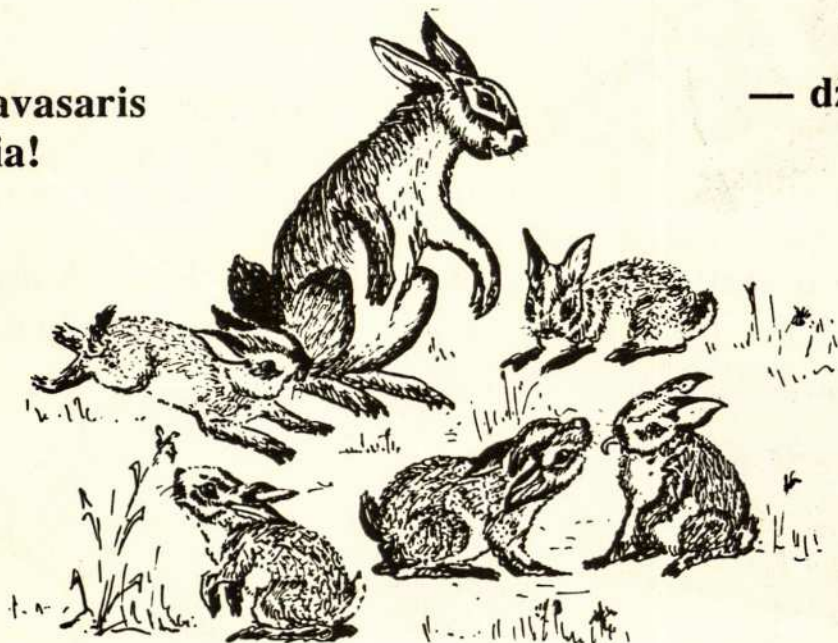
Kiškiai šoka pavasario šokį. Mėnulis žiūri iš dangaus ir šypsosi.

Kiškiai šoka be muzikos. Naktis — visi muzikantai miega. Bet kiškiams muzikos nereikia. Jie trepsi kojomis ir šoka, kaip moka. Gana tylėjo, gana bijojo visą žiemą.

— Pavasaris
jau čia!

— džiaugiasi
kiškiai.

Jie tuoj ims kurti šeimas ir auginti mažus kiškiukus

Kiščiai arba zuikiai yra laukiniai gyvuliukai. Jie yra graužikai. Jų priešakiniai dantys yra didesni. Viršuj ir apačioj šie dantys išsikiša ir yra tarpas tarp jų ir kitų dantų. Kiškio priešakinės kojos yra trumpos. Užpakalinės yra ilgesnės ir stipresnės. Jomis kiškis greitai bėga arba šoliuoja.

Kiškių yra įvairių rūšių.

Europos kiškiai arba zuikiai yra pilkos spalvos. Jie gyvena olose, kurias iškasa žemėje. Šie kiškiai iškasa ilgas tunelius po žeme. Tuneliai veda į pagrindinę olą, kur kiškis sausai ir šiltai gyvena žiemą.

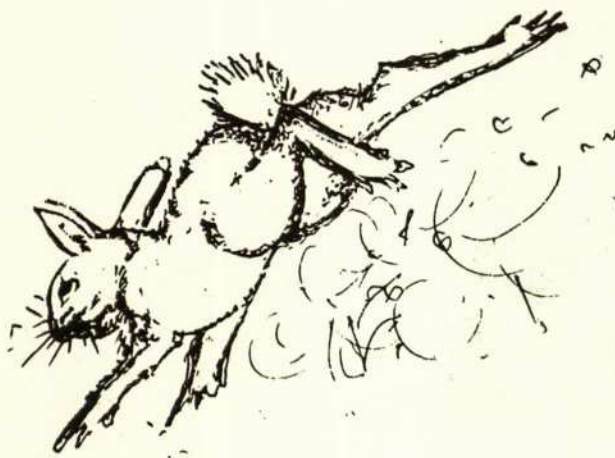
Lietuviai turi įdomių posakių apie kiškus ir zuikus. **“Bailus kaip kiškis”** sakoma apie žmogų, kuris visko bijo. **“Zuikiu važiuoti”** reiškia važiuoti be bilieto. **“Zuikį pagauti”** reiškia pagriūti.

Amerikos zuikiai negyvena olose. Jie slepiasi miške, krūmuose.

Cottontail zuikis gyvena Šiaurės ir Pietų Amerikoje. Baltauodegis jackrabbit turi ilgas ir stiprias užpakalines kojas. Jis gali padaryti 20 pėdų šuolį.

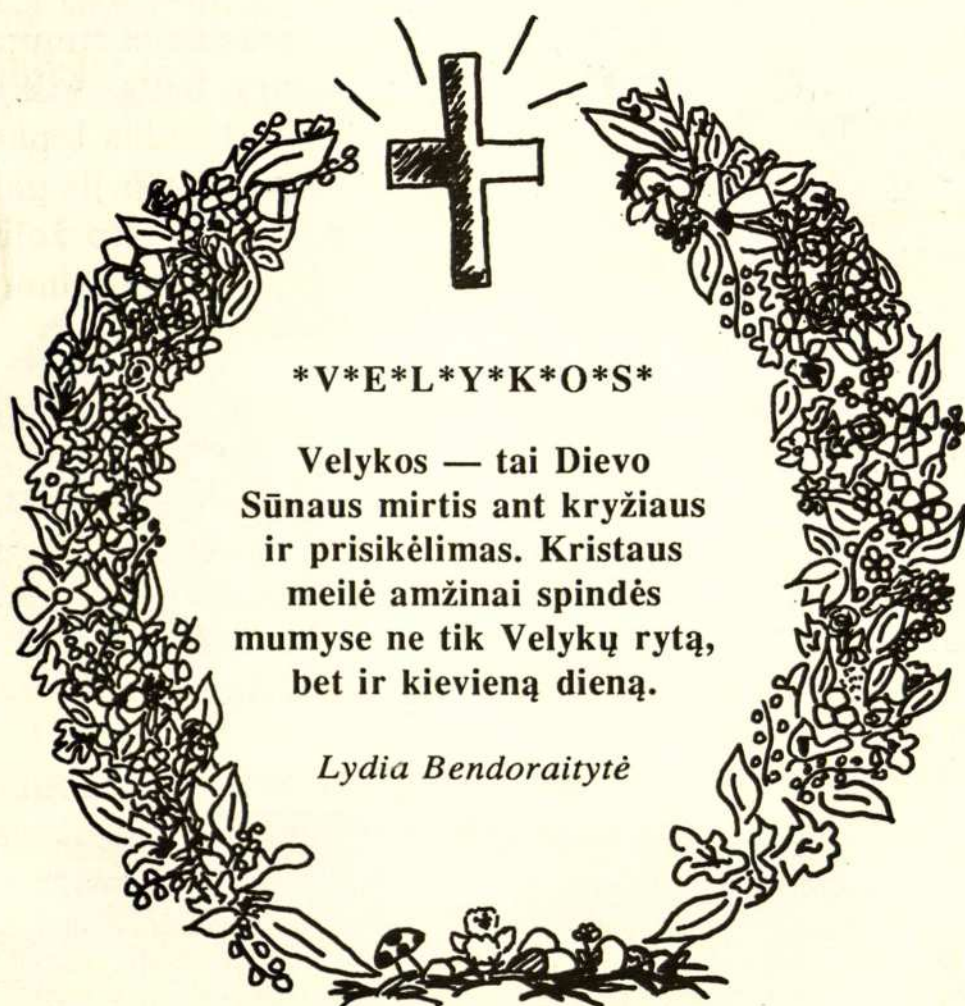
Arktikoje gyvena baltas kiškis. Jis yra didesnis už kitus laukinius kiškius, bet jo ausys trumpesnės. Baltas jo kailis jį padaro beveik nematomą, kai jis bėga per baltą sniegą.

Kai Arktikoje oras atšyla ir prasideda trumpa vasara, baltas kiškis turi rudus lopus. Taip jis gali pasislėpti tarp žolių ir krūmų.

Senovės egiptiečiai pastebėjo, kad kiškiai išlenda žolę ėsti, kai sutemsta. Pavasarį jie būna lauke, kai mėnulis šviečia. Taip kiškiai buvo surišti su mėnuliu. O mėnulis senovėje nurodė mėnesius ir metų laikus. Velykos kaip tik būna pavasarį — tai nauja pradžia. Kiškiai tapo Velykų gyvuliukai.

V*E*L*Y*K*O*S

Velykos — tai Dievo
Sūnaus mirtis ant kryžiaus
ir prisikėlimas. Kristaus
meilė amžinai spindės
mumyse ne tik Velykų rytą,
bet ir kiekvieną dieną.

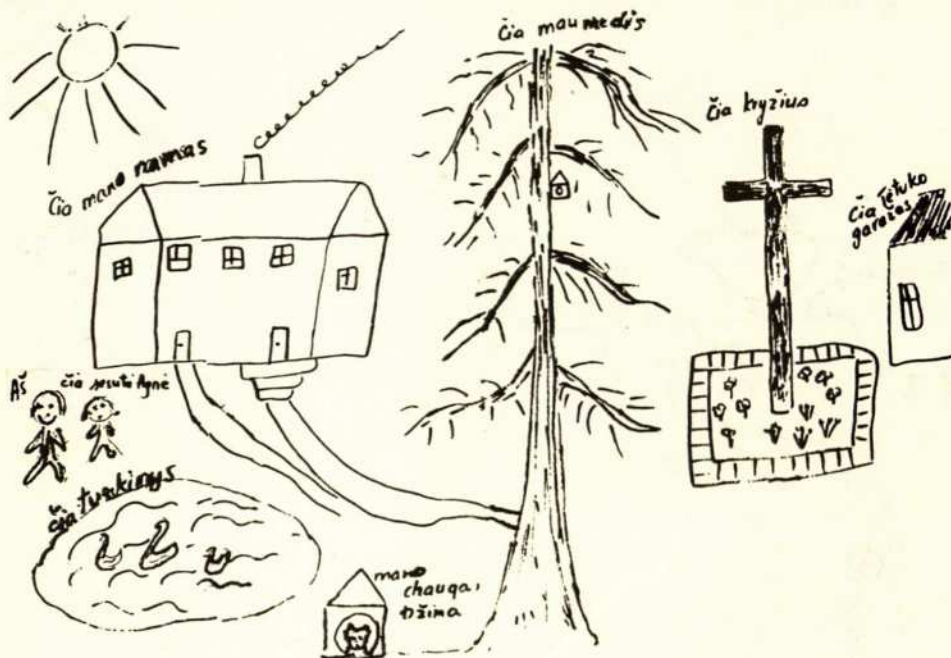
Lydia Bendoraitytė

*Piešinys — Linos Gaižutytės
Abi K. Donelaičio Lit. mokyklos Čikagoje mokinės*

KUR AŠ GYvenu

Aš gyvenu Lietuvoje: Norėjau nupiešti, ką turiu savo kieme. Man padėjo mamytė.

Matote namą, kurio vienam gale gyvena močiutė, o kitame mes: aš (Tomukas), mano sesutė Agnė, mama ir tėtis.

Toliau yra tvartai, bet nenupiešiau, nes netilpo. Yra garažas, kur stovi tėtuko mašina... Šuns būdoje gyvena mano draugas Džima. Kieme yra kryžius, kurį pastatė Dėdė Antanas — kunigas

Po kiemą bėgioja mano mažas šunelis Pupsiukas. Jo toks vardas.

Mes gyvenome valdiškame name. Dabar išėjom prižiūrėti seną kunigo Antano mamą ir išsikėlėme ten gyventi. Ją aš vadinu močiute. Aš močiutei padėu sutvarkyti kambarius. Surandu lazda, kai ji palieka kur nors. Labai myliu močiutę. Myliu ir Tetą Emiliją, kuri iš Amerikos atsiunčia dovanėlių ir knygučių.

Taip mes ir gyvename.

*Tomukas Jonuška
Plungės rajonas
Lietuva*

KRISTUS — GERASIS GANYTOJAS

Piešė Toronto Maironio lit. mokyklos mokiniai.

Indrė K., 4 sk.

*Kristina Petrauskaitė,
3 skyrius*

*Darius Karka,
3 skyrius*

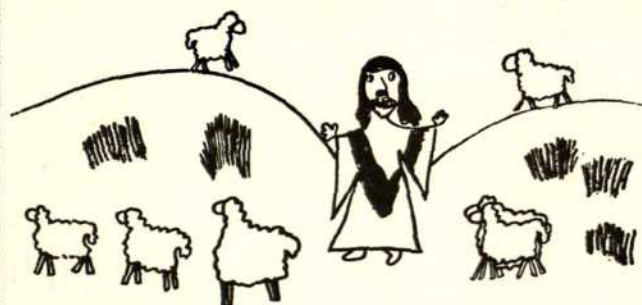
Viltė Barakauskaitė

Aleksandra, 2 skyrius

Paul Goudie

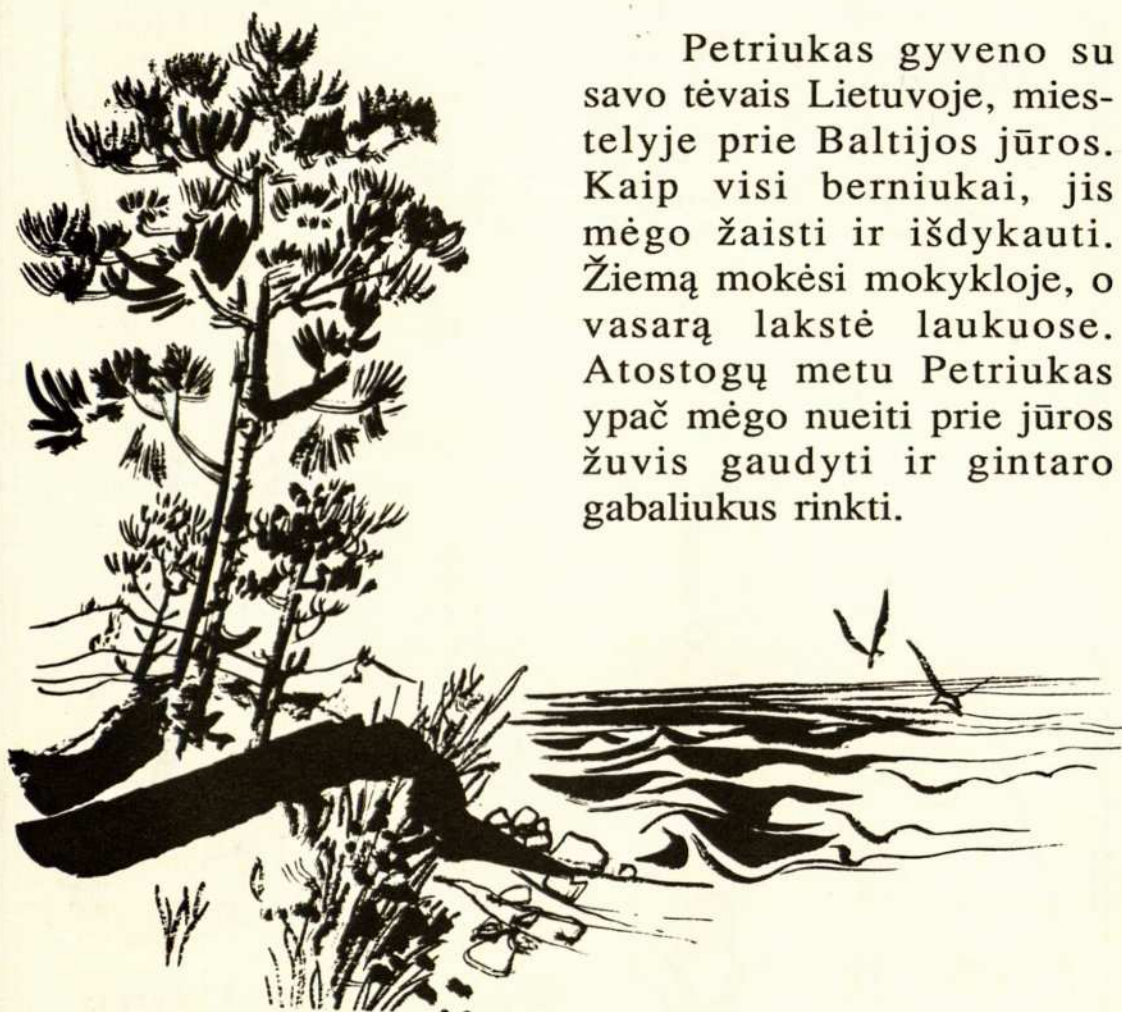

Daina, 3 skyrius

PETRIUKAS

Pagal pasakojimą iš Lietuvos

Petriukas gyveno su savo tėvais Lietuvoje, miestelyje prie Baltijos jūros. Kaip visi berniukai, jis mėgo žaisti ir išdykauti. Žiemą mokėsi mokykloje, o vasarą lakstė laukuose. Atostogų metu Petriukas ypač mėgo nueiti prie jūros žuvis gaudyti ir gintaro gabaliukus rinkti.

Kartą į Petriuko miestelio bažnyčią atvyko naujas kunigas. Jis sakė pamokslus, ragindamas žmones, kad būtų

geresni. Jį vadino misijonierium. Jis važiuodavo iš vienos parapijos į kitą.

Tas kunigas surinko geriausius vaikus ir juos paruošė priimti pirmąją šventą Komuniją. Ir Petriukas buvo tų vaikų tarpe.

— Ar norite priklausyti
Eucharistijos bičiulių draugijai?
— klausė vaikus kunigas.

— Kas tai yra?

— Tai draugija tiems, kurie
myli Jėzų ir nori dažnai jį
priimti šventoje Komunijoje, —
paaiškinio kunigas.

Kai Petriukas priėmė
pirmą Komuniją, jis kalbėjosi
su Jėzumi:

— Tu esi toks geras!..
Ir aš turiu būti geresnis.

Petriukas norėjo žinoti,
ką reikia daryti, kad būtų
geresnis. Jis parašė laišką
tam kunigui misijonieriui.
Jis atsakė: reikia melstis.

Petriukas kasdien pradėjo kalbėti vieną rožančiaus dalį. Pirmą paslaptį — už tuos, kurie netiki į Dievą, antrą — už Šventąjį Tėvą, trečią — už tėvelį, ketvirtą — už mamytę, penktą — už brolių ir sesutę ir save.

Petriukui labai rūpėjo jo tėvelis. Vytautas Dairelis netikėjo į Dievą ir kalbėjo, kad Kristus yra tik paprastas žmogus.

Petriukas vėl parašė laišką kunigui.

“Mano tėvelis neina išpažinties net prieš Velykas. Jis nesimeldžia. Kas rytą prašau Jėzų, kad padėtų mano tėveliui... Kaip aš eisiu į dangų, jei tėvelio ten nebus?..

Kalbėdamas rožančių, Petriukas prašydavo: “Jėzau, duok, kad mano tėvelis atsiverstų”. Petriukas žinojo, kad yra labai didelis dalykas žmogui grįžti prie Dievo. Tam reikia maldos ir aukos. Todėl, kai gaudavo saldinių ar vaisių, tuoj pusę jų atiduodavo neturtingiems vaikams.

Kartą Petriukas paklausė mamytės:

— Kodėl, mamyte, neini šv. Komunijos kasdien drauge su manim?

Mama jį stipriai apkabino. Nuo to laiko jie abu kasdien eidavo į bažnyčią.

Atėjo vasaros atostogos. Petriukas su broliu ir sesute dažnai nubėgdavo prie jūros. Buvo smagu pajūry žaisti.

Vieną dieną vaikai pajūry sutiko berniuką, renkanti tuščius butelius. Berniukas buvo prastai apsirengęs ir Petriukas pamatė, kad jis basas. Petriukas paklausė:

- Kodėl tu be batų?
- Neturiu.
- Einam, mamytė tau duos.
- Aš neturiu mamos.

— Mano mamytė tau duos, — pasakė Petriukas ir nusivedė berniuką namo. Jam davė valgyti ir savo batus atidavė. Išrinko geriausius savo žaislus ir dovanojo berniukui. Tas buvo labai laimingas, bet Petriukas buvo dar laimingesnis. Jis padarė gerą darbėlį Jėzui.

Kartais Petriukas pats vienas nueidavo į bažnyčią. Jam patiko ten pabūti ir pasikalbėti su Jėzumi. Kartais jis jautė, kad Jėzus jam kalba. Vieną sykį priėmęs Komuniją, Petriukas išgirdo Jėzaus balsą giliai savo širdyje.

— Petriuk, ar nori, kad tavo tėvelis grįžtų prie Dievo?.. Tam reikia didelės aukos. Ar tu sutiktum savo gyvybę atiduoti už tėvelį?..

— Taip, — atsakė Petriukas.

— Reikės daug kentėti.

— Gerai, Jėzau. Žinau, kad Tu man padėsi.

Petriuko šeima turėjo persikelti į kitą miestą, dėl tėvelio darbo. Tame mieste daugumas žmonių nėjo į bažnyčią. Petriukas vis viena ėjo kasdien ir priėmė šventą Komuniją.

Klebonas paklausė Petriuko mamos:

— Ar jūsų sūnus žino, ką daro?

— O taip, klebone, Jis ir mane paragino kasdien priimti šv. Komuniją.

— Kiek jam metų?

— Aštuoni.

— Petriuk, kodėl nori kasdien priimti šv. Komuniją?

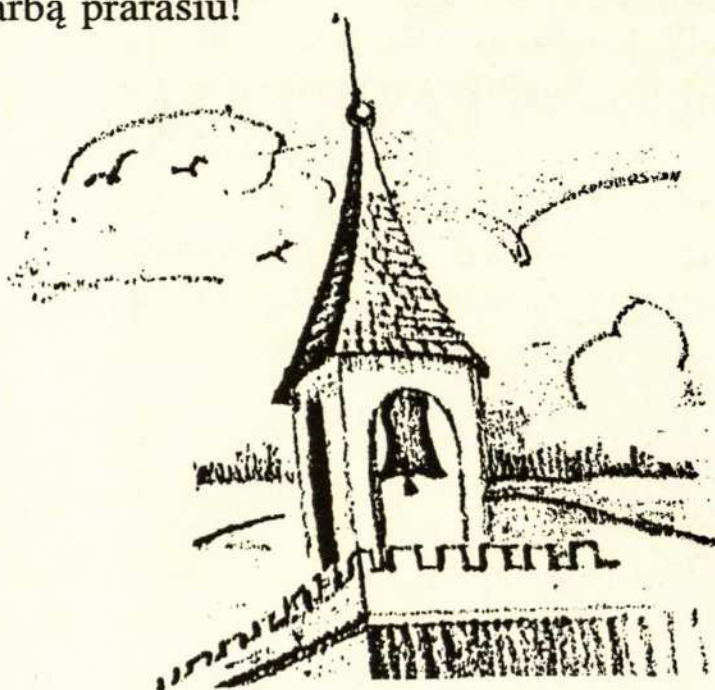
— Nes Jėzus nori ateiti į mano širdį.

— Esi tikras vyras! Taip ir toliau daryk, — tarė klebonas.

Buvo žmonių, kuriems visa tai labai nepatiko. Jie skundėsi Petriuko mamai. Tėvelis apie tai išgirdo ir labai supyko:

— Ko gero darbą prarasiu!

Tada Petriukas mamytei pasiūlė:
— Sekmadienį eikim į savo bažnyčią, o kitom dienom eikim kitur...
Taip jie ir darė.

Prieš Velykas Petriukas sunkiai susirgo. Gulėjo lovoje ir negalėjo niekur išeiti. Klebonas atnešė Komuniją į namus. Petriuko akyse sušvito dangiškas džiaugsmas. Ir lovoje gulėdamas Petriukas meldėsi.

— Pavargsi, — sakė tėvelis.

— Tėveli, kai meldžiuos, man yra taip gera. Tada aš pasikalbu su Jėzumi.

— O apie ką tu kalbiesi?

— Apie tave, tėveli.

Didįjį ketvirtadienį Petriukas priėmė Komuniją pas-
kutinį sykį. Jis jau buvo labai silpnas. Visi verkė. Priėmęs
Jėzų, Petriukas visų atsiprašė. Tėveliui jis pasakė:

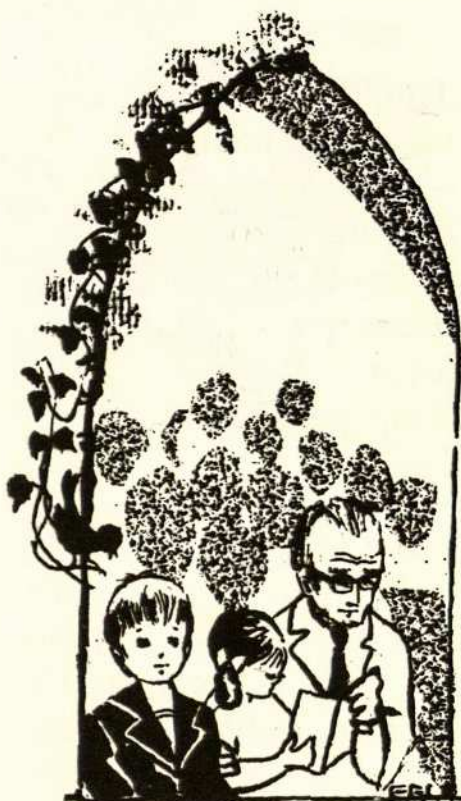
— Iki pasimatymo danguje, tėveli. Visa tai dėl tavęs...

Tėvas suklupo prie Petriuko
lovos. Tą pačią dieną Petriukas
mirė. Velykų rytą Vytautas
Dairelis parašė kunigui laišką,
tam pačiam, kuris davė sūnui
pirmą Komuniją.

“Prašau Dievą ir savo sūnų
dovanoti man visą, ką praeityje
esu padaręs... Atlikau viso gy-
venimo išpažintį. Didžiojo šešta-
dienio vakarą išlydėjom Petriuką
iš namų. Vaikai buvo apsilvilkę
pirmos Komunijos rūbais...”

Per Velykas Petriuko tėvelis
priėmė savo pirmą Komuniją.
Nuo to laiko jis ėjo į bažnyčią ir
kasdien priėmė Jėzų. Savo sieloje
jis jautė didelę ramybę ir
džiaugsmą. Jautė, kad ir Petriukas džiaugiasi.

Pajūryje ant kalnelio, po raudono granito kryžiumi
ilsisi Petriuko kūnas. Vasarą rožių žiedai puošia kapą.
Kryžiuje iškalta taurė su ostija ir parašyti šie žodžiai:

Leiskite mažutėliams
ir nedrauskite jiems ateiti pas mane,
nes tokių yra dangaus karalystė.
(Mato 19,14)

DIEVO DRAUGAI

ABRAOMAS

pasakojimas iš šv. Rašto

Abraomas
gyveno daug šimtų
metų prieš Kristų. Jis
gyveno dideliame Ur
mieste. Rytuose
buvo jo tėvynė — ten,
kur dabartinis Irakas.

Laimingai gyveno sau Abraomas su savo žmona Sara, su savo tėvu ir kitais giminėmis. Bet vieną dieną Dievas tarė Abraomui:

— Išeik iš savo krašto ir iš savo gimtinės ir keliauk į šalį, kurią tau parodysiu.

Abraomas paklausė Dievo balso. Jis iškeliavo su visa savo šeimyna. Ilgai, ilgai jie keliavo, kol pasiekė tą šalį, kurią Dievas nurodė.

Tada Dievas ir vėl kalbėjo Abraomui:

— Pakelk akis ir pažvelk. Visą žemę, kurią matai, aš duosiu tau ir tavo vaikams per amžius.

Abraomas pastatė altorių iš akmenų ir pagarbino Dievą. Naujoje žemėje Abraomas ganė savo gyvulius. Su savo giminaičiu Lotu abu pasidalino ganyklomis. Abraomas buvo geras ir taikus žmogus.

Kartą Dievas žadėjo bausti Sodomo miestą, nes ten žmonės buvo pikti. Jie neklausė Dievo. Tame mieste apsigyveno ir Abraomo giminaitis Lotas. Abraomas meldė Dievą:

— Pasigailėk, Viešpatie! Juk šiame mieste yra ir gerų žmonių.

Dievas iš klausė Abraomo maldos. Jis leido Lotui ir jo šeimai pabėgti iš miesto. Bet miestą jis nubaudė ugnimi dėl žmonių blogų darbų.

Abraomas liūdėjo, nes jis ir jo žmona Sara neturėjo vaikų. Dievas pasakė Abraomui:

— Duosiu tau sūnų.

Abraomas ir Sara nustebo, nes nebuvo jauni žmonės. Bet Dievas išpildė savo pažadą. Už metų Sarai gimė berniukas. Jį pavadino Izaoko vardu.

Abraomas su žmona labai džiaugėsi savo sūnumi. Kai Izaokas paaugo, visur tėvui padėjo.

Bet štai vieną dieną Dievas tarė Abraomui:

— Imk savo sūną, kurį myli, Izaoką, ir keliauk į Morijos žemę. Ten ant kalno jį man paaukok.

Abraomas labai nuliūdo, bet jis paklausė Dievo. Pasiėmė Izaoką ir nuėjo į Morijo kalną. Ten jis pastatė altorių ir sukrovė malkas.

— Ką mes aukosim ant šio altoriaus? — paklausė Izaokas.

Abraomui skaudėjo širdį, bet jis buvo pasiruošęs Dievui atiduoti ir savo mylimą sūnų. Bet Viešpaties angelas sulaikė Abraomą.

— Nekelk rankos prieš berniuką ir nieko jam nedaryk, — tarė angelas. — Dabar žinau, kad esi Dievui klusnus. Būtum atidavęs savo vienintelį sūnų.

Abraomas pakėlė akis ir pamatė aviną, ragais įstrigusį į krūmus. Jis Dievui paaukojo aviną.

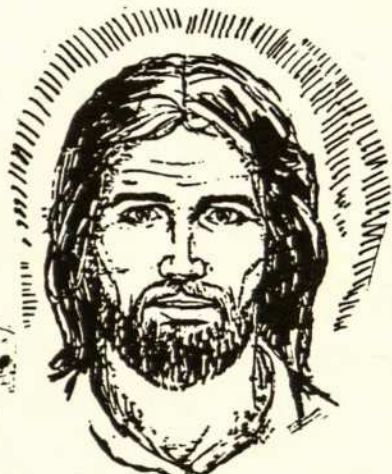
Tada Viešpaties angelas val tarė Abraomui:

— Dievas tave gausiai palaimins, nes buvai pasiruošęs paaukoti savo sūnų. Iš tavęs kils didelė tauta. Per tavo vaikų vaikus bus palaimintos visos žemės tautos, nes tu buvai klusnus Dievui.

Izaokas užaugo ir turėjo savo šeimą. Tauta, kuri kilo iš Abraomo buvo hebrajų tauta, kurioje gimė Jėzus Kristus.

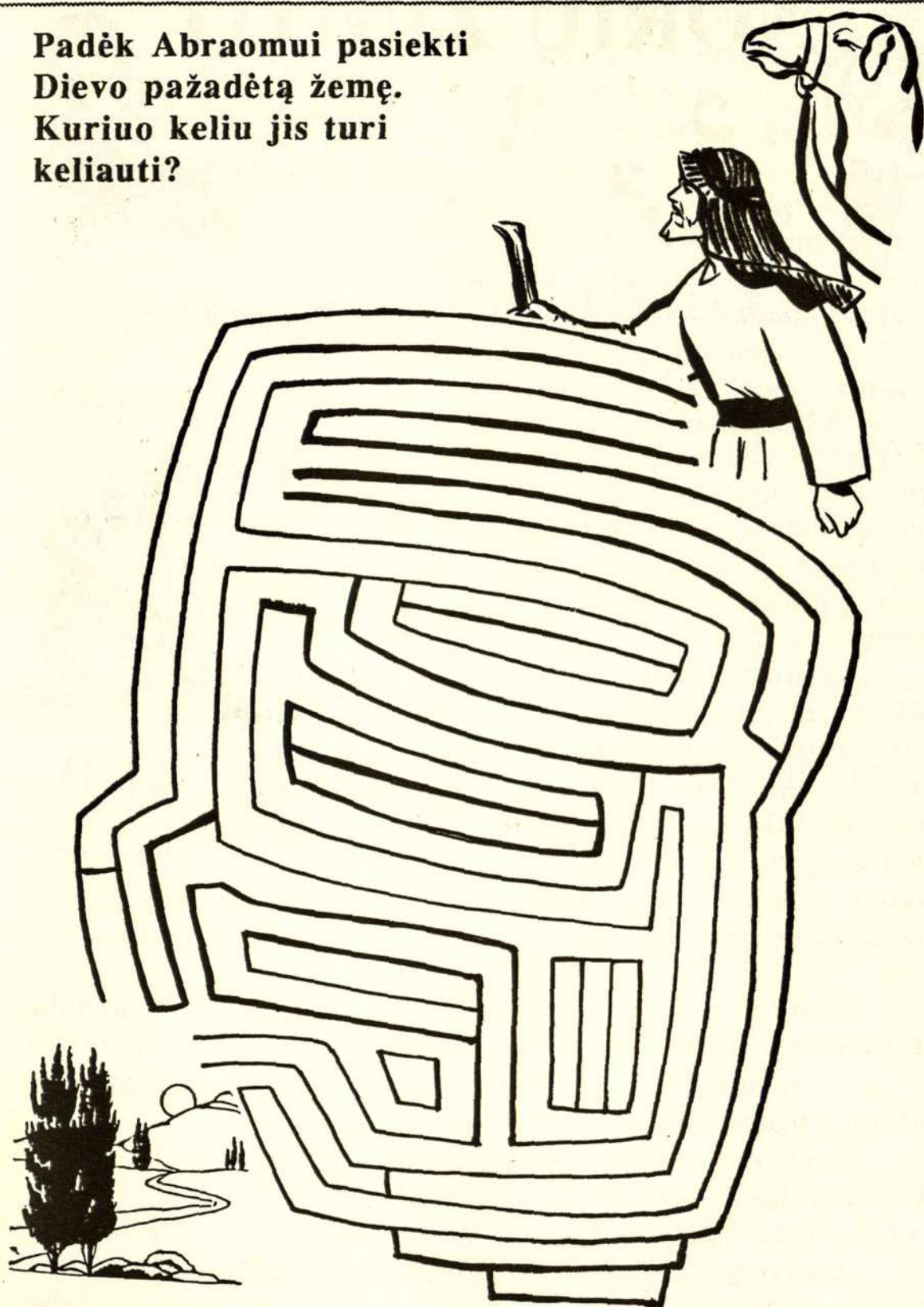
ABRAOMAS

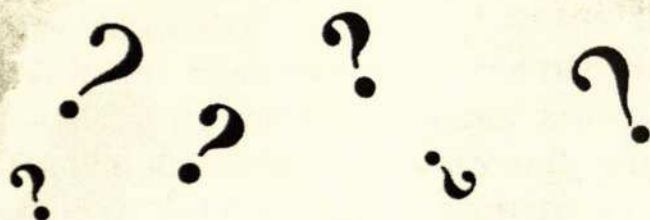
JĖZUS

Dievas Tėvas žmonėms davė savo mylimiausią Sūnų, Jėzų. Žmonės jį prikalė ant kryžiaus. Jėzus save paaukojo už mus visus, už mūsų nuodėmes. Savo mirtimi ir prisikėlimu iš numirusių Jėzus Kristus mums davė naują gyvenimą. Dabar ir mes esame Dievo Tėvo mylimi vaikai, skirti su Dievu gyventi amžinai danguje.

**Padėk Abraomui pasiekti
Dievo pažadėtą žemę.
Kuriuo keliu jis turi
keliauti?**

NORIU ŽINOTI

KODĖL AŽUOLAS?

Gilė

Ažuolas yra gyvos Lietuvos simbolis. Ažuolo piešinys spausdinamas ant vokų Lietuvoje. Tai ženklas Lietuvos nepriklausomybės atstatymo po penkiasdešimt metų.

Ažuolas yra stiprus, kietas ir patvarus medis. Jis greit nelūžta. Ažuolas atlaiko baisias audras ir dideles šalnas. Pavasarį jis vėl atgyja. Ažuolai gyvena labai ilgai — šimtus ir net tūkstančius metų.

ATKURTA NEPRIKLAUSOMA
LIETUVOS RESPUBLIKA

Senovėje Lietuvą dengė dideli miškai. Buvo ir **ąžuolų miškai**, vadinami **ąžuolynais**. Ažuolynuose senovės lietuviai garbino savo dievus. Tai buvo šventos vietos. Ten augančius ąžuolus nebuvo galima kirsti.

Lietuviai ir patį ąžuolą laikė šventu medžiu. Jie tikėjo, kad ąžuolas turi amžiną gyvybę. Jie taip pat tikėjo, kad po mirties vėlės (mirusiųjų sielos) gyvena ąžuoluose.

Lietuvių tautosakoje liko pagarbos ąžuolui pėdsakai. Kai kalbama apie stiprų vyrą, sakoma: "tvirtas kaip ąžuolas". Arba

štai mįslė apie daiktą, padarytą iš ąžuolo: "Kai gyvas buvau, gyvus maitinau; kai numiriau gyvus nešiojau".

Iki mūsų laikų Lietuvoje yra labai senų ąžuolų. Pasakojama, kad Žemaitijoje (vakarų Lietuvoje) buvo nepaprastai storas ąžuolas. Penki vyrai, rankomis susikabinę, vos galėjo jį apimti. O išdegintoje jo drevėje tilpo 40 vaikų!

Kitas garsus ąžuolas tai Stelmužės ąžuolas Aukštaitijoje (rytų Lietuvoje). Jis ir dabar yra saugomas kaip gamtos paminklas. Manoma, kad jis gali būti apie 2,000 metų senumo.

Kai ąžuolą kas nukerta, iš kelmo vėl išauga naujos šakelės — atžalos. Tai rodo, kad kelmas dar turi gyvybės.

Taip ir Lietuva. Po 50 metų karo audrų, vargo, priespaudos, kančios, Lietuva vėl atgyja. Kaip ąžuolas ji ištvėrė ir nepalūžo. Kaip kertamas ąžuolas, ji daug kentėjo, bet išliko gyva. Ir štai, kaip ąžuolas Lietuva tiesia šakas į laisvės saulę

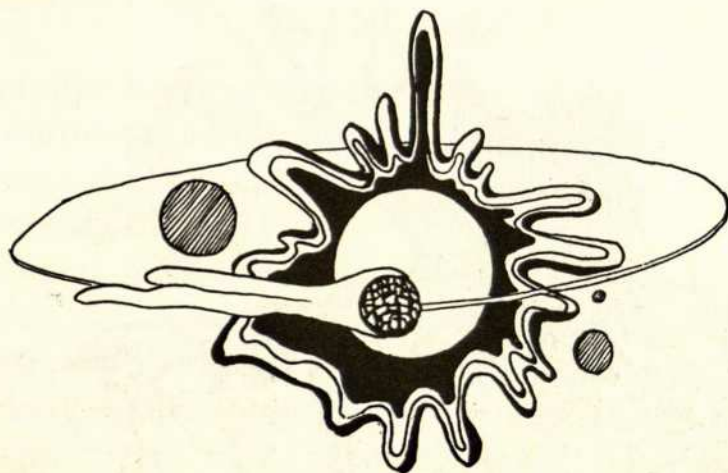
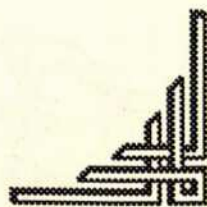
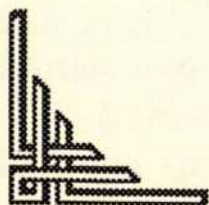
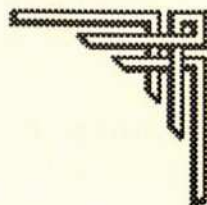
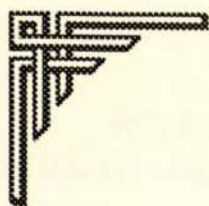

IŠ ARTI IR TOLI

KAS ĮVYKO KOVO MĖNESI

paruošė V. Abromaitis

- 1475 — Italijoje gimė garsus skulptorius ir dailininkas Michelangelo.
- 1484 — Gardine mirė karalaitis Kazimieras, pirmas Lietuvos šventasis.
- 1521 — Magelanas laivu pasiekė Marianų salas.
- 1685 — Vokietijoje gimė J.S. Bach, visam pasauly žinomas muzikas ir kompozitorius.
- 1759 — Anglų astronomas E. Halley nurodė kometa, pavadintą jo vardu ir pasirodančią kas 76 metus.

- 1848 — Niagaros krioklys sustojo, nes ledai užkimšo Niagaros upę ties Buffalo miestu.
- 1864 — Lietuvoje rusai suėmė lietuvių patriotą kun. Adomą Mackevičių ir sušaudė kitą 1863 m. sukilimo vadą Konstantiną Kalinauską.
- 1867 — Amerika iš Rusijos nupirko Aliaską už \$ 7,200,000.
- 1876 — Amerikietis Aleksandras Bell gavo patentą naujam savo išradimui — telefonui.
- 1879 — Gimė žymus mokslininkas Albert Einstein.

- 1911 — Lietuvoje mirė muzikas ir dailininkas M.K. Čiurlionis.
- 1919 — Kaune vokiečiai sušaudė lietuvių karį Praną Eimutį. Lietuvos aviacijos lėktuvai pirmą kartą išskrido į karo frontą.
- 1926 — Lietuvoje mirė rašytoja Lazdynų Pelėda

1939 — Romoje išrinktas Pijus XII, vienas žymių mūsų amžiaus popiežių.

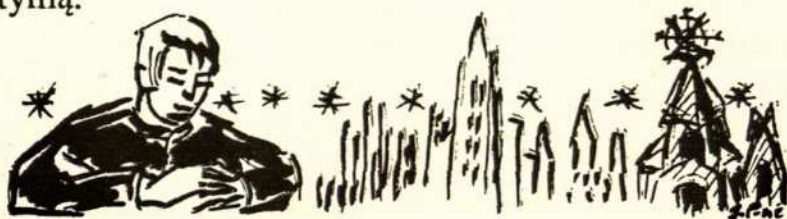
Vokiečių kariuomenė įžygiavo į Čekoslovakiją.

1953 — Rusijoje mirė Stalinas.

1983 — Čikagoje mirė kun. Stasys Yla, žymus lietuvis kunigas dirbęs Lietuvoje ir Amerikoje. Parašė daug knygų.

1984 — Romoje atšvęsta 400 metų sukaktis nuo Šv. Kazimiero mirties.

1990 — Lietuva kovo 11 d. paskelbė savo nepriklausomybės atstatymą.

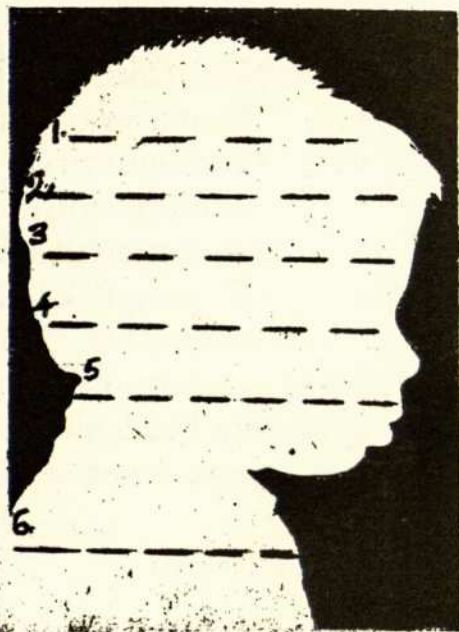
? KOKS PROTS ?

I. APIE KĄ RIMAS GALVOJA

Rimas turi mintyti 6 pavasarinius dalykus.

Ar gali atspėti, kas jie yra?

1. Žalia, dengia žemę.
2. Auga ant medžio šakų.
3. Turi šakas ir kamieną.
4. Pavasario gėlė.
5. Gyvuliukas ilgom ausim
ir maža uodegyte.
6. Pavasario mėnuo.

II. MİSLĖS

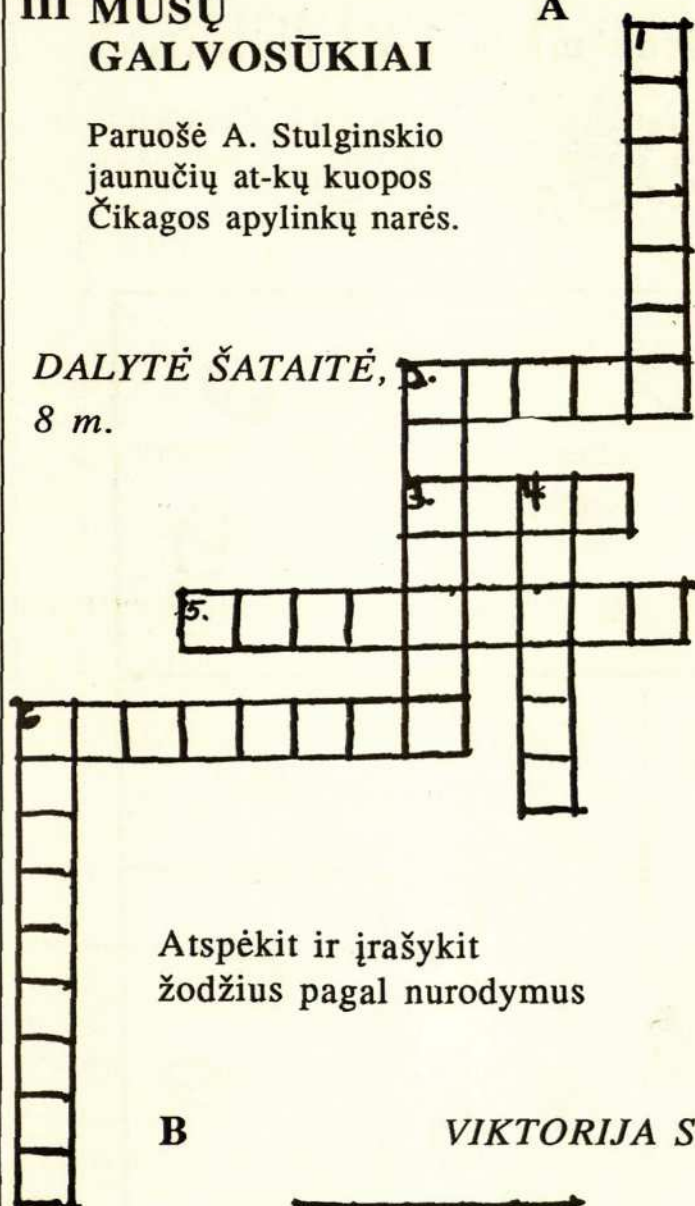
1. Kodėl gaidys užsimerkęs gieda?
2. Dėl koantis plaukia?
3. Kada žąsis stovi ant vienos kojos?

III MŪSŲ GALVOSŪKIAI

Paruošė A. Stulginskio
jaunučių at-kų kuopos
Čikagos apylinkų narės.

DALYTĖ ŠATAITĖ,
8 m.

A

Atspėkit ir įrašykite
žodžius pagal nurodymus

1.

2. →

2. ↓

3. →

4. ↓

5. →

6. →

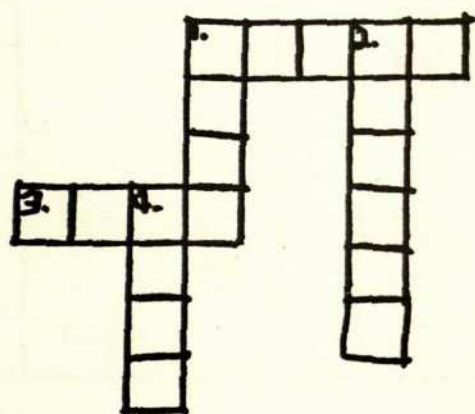

6. ↓

B

VIKTORIJA SUŠINSKAITĖ, 10 m.

1. Duoda pieno.

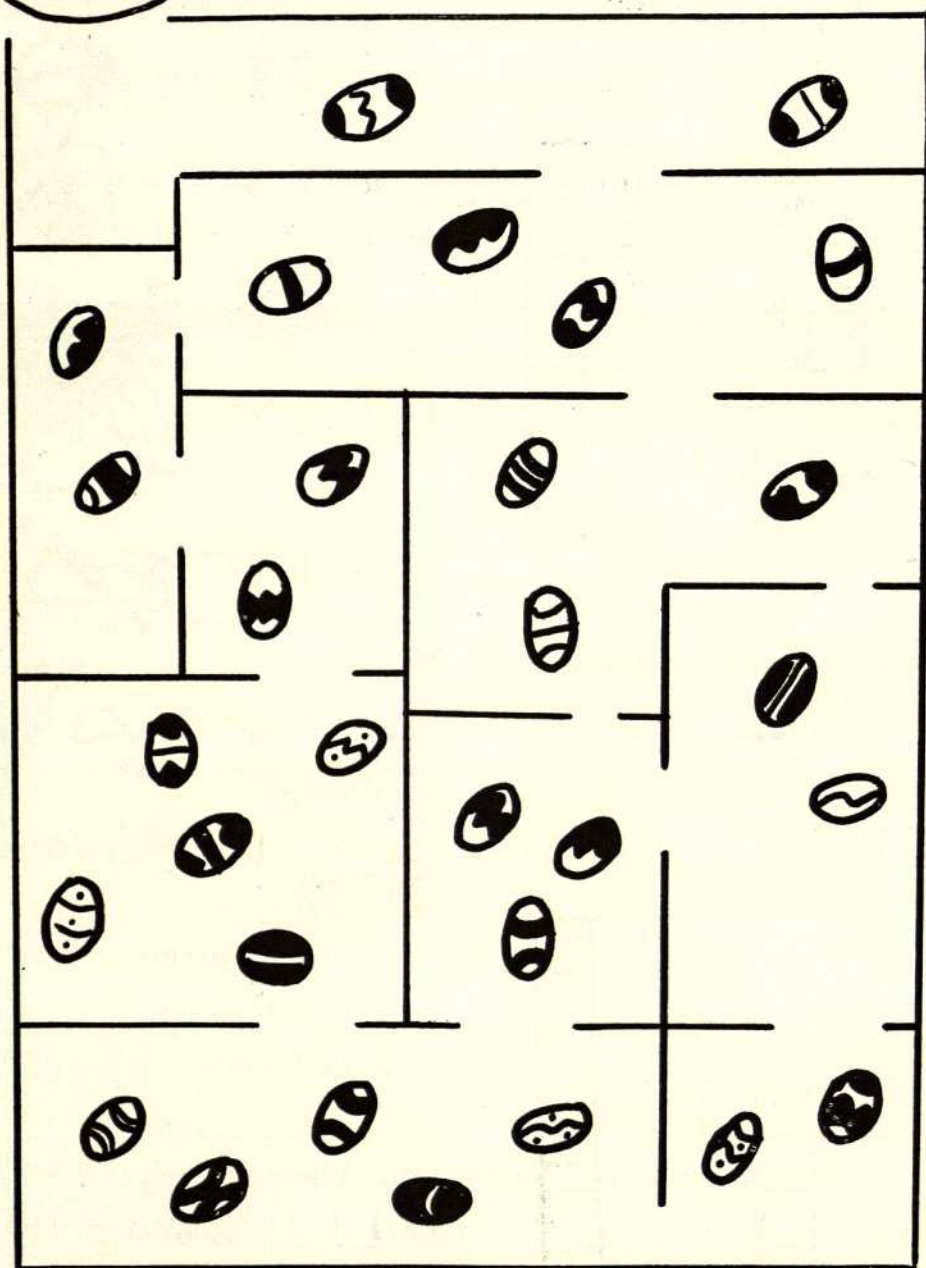
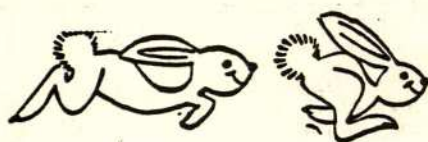
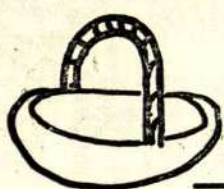
1. Geria pieną.

2. Geležinis _____.

3. _____ snapė.

4. Išbėgs, išbėgs
_____ iš miško.

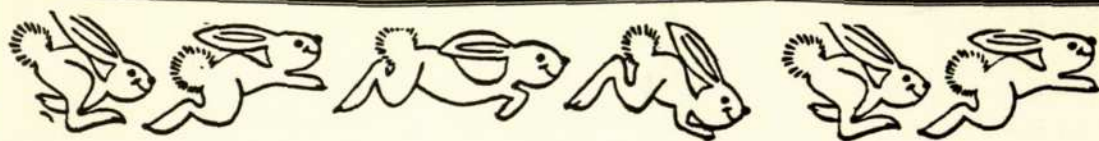
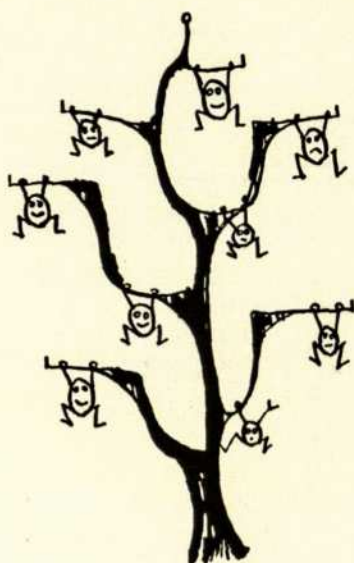
IV. Nuritink visus margučius į pintinę.

V. NAUJI ŽODŽIAI

Apkeisk šių žodžių raides, kad gautum kitą žodį. Pavyzdys: KĖLĖ — LĖKĖ

1. KILO: — — — — —
2. NAMO: — — — — —
3. DORA: — — — — —
4. LOVA: — — — — —
5. LABAS: — — — — —
6. GERAS: — — — — —
7. RAGAI: — — — — —
8. ALGAS: — — — — —
9. KELIU: — — — — —
10. SARGAS: — — — — —

VASARIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- I. Lietuva.
- II. 1. Kalendorius, 2. rankų ar kojų pirštai. 3. pirštai 4. balnas.
- III. 1. Naktį, 2. kirpėjui, 3. sieto.
- IV. 1. Ragai, 2. nugara, 3. garai, 4. Pranas, 5. kuras, 6. nagai, 7. ranka.
- V. ŽEMYN: 1. Mindaugas, 2. Treniota, 4. Vytenis, 6. Algirdas, 7. Kęstutis, 10. Kazimieras. SKERSAI: 3. Gediminas, 5. Jaunutis, 8. Vytautas, 9. Jogaila, 11. Zigmantas.

ALp1
Mrs. G. Meilus
4525 So Rockwell St
Chicago IL 60632

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

92.311.178